

ἀκαμάτων ἀνέμων μένος οἷ τ' ἐπὶ γαῖαν ὀρνύμενοι π ν ο ι α ῖ σ ι
καταφθινύθουσιν ἀρούρας.

ποδηγετεῖν. Ποδηγετῶ/χειρίζομαι, guide/manage, Δημό-
κριτος 173 ἀνθρώποισι κακὰ ἐξ ἀγαθῶν φύεται, ἐπὶ τὰς τὰγαθὰ
μὴ 'πιστῆται π ο δ η γ ε τ ε ῖ ν μηδὲ ὀχεῖν εὐπόρως.

ποθέειν. Ἐπιθυμῶ/ποθῶ, desire/long for, Ἐμπεδοκλῆς 110.9
ἢ σ' ἄφαρ ἐκλείψουσι περιπλομένοιο χρόνιοιο σφῶν αὐτῶν π ο θ έ -
ο ν τ α φίλην ἐπὶ γένναν ἰκέσθαι. || **ποθεῖσθαι.** Ἐμπεδοκλῆς 21.8
ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται, σὺν δ' ἔβη ἐν
Φιλότῃ καὶ ἀλλήλοισι π ο θ ε ῖ τ α ι. Πρβλ. ἐπιθυμεῖν, πόθος.

πόθεν 1. Ἀπὸ ποῦ, whence, Ξενοφάνης 22.4 τίς π ό -
θ ε ν εἰς ἀνδρῶν Παρμενίδης 8.7 πῇ π ό θ ε ν αὐξηθέν; Ἐμπε-
δοκλῆς 14 π ό θ ε ν οὖν τί κ' ἐπέλθοι; 17.32 καὶ π ό θ ε ν ἐλθόν;
2. Ἀπὸ κάπου, from some place, Ἰππων 1 οὕτω γὰρ οὐκ <ἄν>
ἐκ τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ εἶη, ἀλλ' ἄλλοθεν π ο θ ε ν.

πόθος. Πόθος, yearning/longing, Ἐμπεδοκλῆς 64 τῷ δ' ἐπὶ
καὶ π ό θ ο ς εἴσι δι' ὄψιος ἀμμιμνήσκων (?).

ποιεῖν 1. Ποιῶ/πλαστουργῶ, shape, Ξενοφάνης 15.4 βόες
δέ τε βουσὶν ὁμοίας καὶ <κε> θεῶν ἰδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐπ ο ί -
ο υ ν τ ο ι α ῦ θ' οἷόν περ καὶ τοὶ δέμας εἶχον <ἕκαστοι> **2.** Πράττω/
ἐνεργῶ, do/act, Ἡράκλειτος 1 τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λανθάνει
ὁκόσα ἐγερθέντες π ο ι ο ῦ σ ι ν, ὅκωσπερ ὁκόσα εὐδοντες ἐπιλαν-
θάνονται 5 μαίνεσθαι δ' ἄν δοκοίη, εἴ τις αὐτὸν ἀνθρώπων ἐπιφρά-
σαιτο οὕτω π ο ι έ ο ν τ α 73 οὐ δεῖ ὥσπερ καθεύδοντας π ο ι ε ῖ ν
καὶ λέγειν 112 σωφρονεῖν ἀρετὴ μεγίστη, καὶ σοφίη ἀληθεῖα λέ-
γειν καὶ π ο ι ε ῖ ν κατὰ φύσιν ἐπαίοντας Δημόκριτος 258 καὶ ταῦ-
τα ὁ π ο ι ῶ ν εὐθυμίας (?) ... ἐν παντὶ κόσμῳ μέζω μοῖραν μεθέξει
259 ὅκωσπερ περὶ κιναδέων τε καὶ ἐρπετέων γεγράφαται τῶν πο-
λεμίων, οὕτω καὶ κατὰ ἀνθρώπων δοκεῖ μοι χρεὼν εἶναι π ο ι ε ῖ ν
264 μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἐωντοῦ ... ἀλλ'
ἐωντὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι, καὶ τοῦτον νόμον τῇ ψυχῇ καθεστάναι,
ὥστε μηδέν π ο ι ε ῖ ν ἀνεπιτήδειον 266.8 ἀλλά τις ἢ θεσμός ἢ τι

ἄλλο ἀμυνεῖ τῷ τὰ δίκαια ποιεῖν τι 279 τοῖς παισὶ ... καὶ ἅμα ἐπιμέλестhai αὐτῶν, μή τι ἀτηρὸν ποιέωσι διὰ χειρὸς ἔχοντες. || **κακῶς ποιεῖν - εὖ ποιεῖν.** Δημόκριτος 265 ὥσπερ (γὰρ τὸν) τὰς παρακαταθήκας ἀποδιδόντα οὐ χρὴ ἐπαινέισθαι, τὸν δὲ μὴ ἀποδιδόντα κακῶς ἀκούειν καὶ πάσχειν, οὕτω καὶ τὸν ἄρχοντα. οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἡρέθη ὥς κακῶς ποιήσων, ἀλλ' ὥς εὖ

3. Ποιῶ/δημιουργῶ, make/create, 'Ηράκλειτος 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων, οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν. || Παρμενίδης 1.18 ταὶ δὲ θυρέτρων χάσμ' ἀχανὲς ποίησαν

4. Ποιῶ/καθιστῶ, make/constitute, 'Ηράκλειτος 53 Πόλεμος ... τοὺς μὲν δούλους ἐποίησε τοὺς δὲ ἐλευθέρους. || 'Ηράκλειτος 111 νοῦσος ὑγιείην ἐποίησεν ἡδὺν καὶ ἀγαθόν, λιμὸς κόρον, κάματος ἀνάπauσιν Ζήνων 2 εἰ γὰρ ἄλλω ὄντι ... προσγένειτο, οὐδὲν ἂν μεῖζον ποιήσειεν Δημόκριτος 81 τὸ αἰὲ μέλλειν ἀτελέας ποιεῖ τὰς προήξιας 211 σωφροσύνη τὰ τερπνὰ ἀέξει καὶ ἡδονὴν ἐπιμείζονα ποιεῖ 284 ἦν μὴ πολλῶν ἐπιθυμείης, τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει σμικρὰ γὰρ ὄρεξις πενίην ἰσοσθενέα πλούτῳ ποιεῖ 'Αρχύτας 1.28-45 αἱ γὰρ τις ῥάβδον λαβὼν κινεῖ νωθρῶς τε καὶ ἀσθενέως, τᾷ πλαγᾷ βαρὺν ποιεῖ τὸν ψόφον ... ὥστε δῆλον ὅτι ἅ ταχεῖα κίνασις ὁξὺν ποιεῖ, ἅ δὲ βραδεῖα βαρὺν τὸν ἄχον

5. Παράγω/προκαλῶ, produce/bring about, 'Αναξαγόρας 9 βίην δὲ ἡ ταχυτῆς ποιεῖ 19 Ἴριν δὲ καλέομεν ... τὸ γὰρ περιχεόμενον ὕδωρ τῷ νέφει ἄνεμον ἐποίησεν ἢ ἐξέχεεν ὄμβρον Δημόκριτος 186 ὁμοφροσύνη φιλίην ποιεῖ 219 μέζονες γὰρ ὀρέξεις μέζονας ἐνδείας ποιεῖσιν 'Αρχύτας 1.17 (τὰ) δ' ὁμοίως φερόμενα ... περικαταλαμβάνόμενα παρὰ τῶν ἐπιφερομένων τυπτόμενα ποιεῖν ψόφον. || 'Αναξαγόρας 12.22 ἡ δὲ περιχώρησις αὐτὴ ἐποίησεν ἀποκρίνεσθαι 13.5 κινουμένων δὲ καὶ διακρινομένων ἡ περιχώρησις πολλῷ μᾶλλον ἐποιεῖ διακρίνεσθαι. || **ποιεῖσθαι 1.** Κατασκευάζω/διαμορφώνω, construct/shape, 'Ηράκλειτος 129 Πυθαγόρης Μνησάρχου ἱστορίην ἥσκησεν ἀνθρώπων μάλιστα πάντων καὶ ἐκλεξάμενος ταύτας τὰς συγγραφὰς ἐποίησεν ἑαυτοῦ σοφίην, πολυμαθίην, κακοτεχνίην

2. Πράττω/ἐνεργῶ, do/act, Δημόκριτος 265 τῶν ἡμαρτημένων ἀνθρώποι μεμνέεται μᾶλλον ἢ τῶν εὖ πεποιημένων. καὶ γὰρ δίκαιον οὕτως

3. Δημιουργοῦμαι/διαμορφώνομαι, be created/be shaped, Δημόκριτος 278.9 ἡ μὲν φύσις τοιαύτη πάντων

ἐστὶν ὅσσα ψυχὴν ἔχει· τῷ δὲ δὴ ἀνθρώπῳ νομίζον ἤδη *π ε π ο ί η - τ α ι*, ὥστε καὶ ἐπαύρεσίν τινα γίγνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐκγόνου 4. Καθι-
στῶ, constitute, Ἀρχύτας 2.10 τούτων δ' οἱ μείζονες ἴσον *π ο ι - ο ὦ ν τ α ι* τὸ διάστημα καὶ οἱ μείους. || **ποιοῦμαι κρίσιν**. Διακρίνω, distinguish, Μέλισσος 7(9) *κ ρ ί σ ι ν* δὲ ταύτην χρὴ *π ο ι ή σ α - σ θ α ι* τοῦ πλέω καὶ τοῦ μὴ πλέω· εἰ μὲν οὖν χωρεῖ τι ἢ εἰσδέχεται, οὐ πλέων. || **ποιεῖσθαι πομπήν**. Τελῶ πομπή, conduct a procession, Ἡράκλειτος 15 εἰ μὴ γὰρ Διονύσῳ *π ο μ π ή ν ἐ π ο ι ο ὦ ν τ ο* καὶ ὕμνεον ᾄσμα αἰδοίοισιν, ἀναιδέστατα εἴργαστ' ἄν. || **ποιεῖσθαι σπον- δάς**. Κάνω σπονδή, make a libation, Πυθαγόρειοι C 6 (D K I 466,7) *σ π ο ν δ ά ς τ ε π ο ι ε ῖ σ θ α ι* τοῖς θεοῖς κατὰ τὸ οὖς τῶν ἐκπωμά- των. || **ποιεῖσθαι λόγον**. Δίδω προσοχή, give attention to/pay heed, Δημόκριτος 48 *μωμεομένων φλαύρων ὁ ἀγαθὸς οὐ π ο ι ε ῖ - τ α ι λ ό γ ο ν* 187 ἀνθρώποις ἀρμόδιον ψυχῆς μᾶλλον ἢ σώματος *λ ό γ ο ν π ο ι ε ῖ σ θ α ι*. || **ποιεῖσθαι τὰς ἡδονάς**. Ἀντλῶ ἡδονή/ βρίσκω εὐχαρίστηση, derive pleasure/find satisfaction, Δημόκρι- τος 189 τοῦτο δ' ἄν εἴη, εἴ τις μὴ ἐπὶ τοῖς θνητοῖσι *τ ά ς ἡ δ ο ν ά ς π ο ι ο ῖ τ ο* 235.2 ὅσοι ἀπὸ γαστροῦς *τ ά ς ἡ δ ο ν ά ς π ο ι έ ο ν - τ α ι* ὑπερβεβληκότες τὸν καιρὸν ἐπὶ βρώσεσιν ἢ πόσεσιν ἢ ἀφροδι- σίοισιν. || **ποιεῖσθαι ὅρκους**. Ὀρκίζομαι/δίδω ὅρκο, swear/take an oath, Δημόκριτος 239 *ὅ ρ κ ο υ ς οὖς π ο ι έ ο ν τ α ι* ἐν ἀνάγκη- σιν ἐόντες οὐ τηρέουσιν οἱ φλαῦροι, ἐπὴν διαφύγωσιν. || **ποιεῖσθαι παῖδα ἐκ τῶν φίλων**. Ἀποκτῶ παιδί με υἱοθεσία, obtain a child through adoption, Δημόκριτος 277.2 ὅτεω *χ ρ ή μ η τ ε ά ἐ σ τ ι π α ῖ - δ α π ο ι ή σ α σ θ α ι*, ἐκ τῶν φίλων τεύ μοι δοκεῖ ἄμεινον εἶναι. || **ποιεῖσθαι παῖδα ἀπὸ ἐωυτοῦ**. Ἀποκτῶ παιδί, engender a child, Δημόκριτος 277.8 ἦν δέ τις *π ο ι ῆ τ α ι* (sc. *π α ῖ δ α*) ἀπὸ ἐωυτοῦ, πολλοὶ ἔννεισι κίνδυνοι ἀνάγκη γάρ, ὅς ἄν γέ- νηται, τούτῳ χρῆσθαι.

ποιητής. Ποιητής, poet, Δημόκριτος 18 *π ο ι η τ ή ς* δὲ ἄσσα μὲν ἄν γράφῃ μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἱεροῦ πνεύματος, καλὰ κάρτα ἐστίν. Πρβλ. *ποίησις*.

ποίησις. Ποίησις, poetry, Δημόκριτος 16a (τίτλ.) Περὶ *π ο ι ή σ ι ο ς*. Πρβλ. *ποιητής*.